

**הִהְיָא שְׁעַתָּא אֲשֶׁתְכָהוּ רְחִמֵּי בְּעַלְמֵין בְּלָהּוּ, וְמִן
הַיְבָעִי צְלוֹתִיהָ בְּצָעֵרִיתָה, אֲתָה הַפְּקֵד לֵיהָ דִּינָא לְרְחִמֵּי** אלא הוא משומם שבאותה שעה נמצאים הרחמים בכל העולמות כי אז נשפע ה'ב מידות של רחמים של א"א ושל ז"א וכי שיתפלל את תפילתו באותה שעה מtower עזר אז יתהפר לו הדין לרחמים.

ושמו את שמי שהכהנים יתケנו את שמי בכח ברכבות

וְשָׁמוּ אֶת שְׁמֵי. (במדבר ו) **מַהוּ וְשָׁמוּ אֶת שְׁמֵי** ומש"ב יושמו את שמי מהו הפירוש יושמו את שמי. **אָמַר רَبִّ יְהוּדָה, יִתְקַנּוּ** אלא אמר רבי יהודה שפירשו שיתקנו את שמי. **כַּמָּה דְבָתִיב,** (במדבר ד) **וְשָׁמוּ אֶת שְׁמֵי אֲוֹתָם אִישׁ אֲיַשׁ עַל עֲבוֹדָתָו וְאֶל מִשְׁאוֹ. לֹא תִקְנָא בְּבִרְכַּתְהָזֵן** והוא כמו מש"ב יושמו אותם וג"ו שפירשו שיתקנו ויסדרו את כל איש ואיש על עבודתו ועל משאו וכן כאן פירושו שהכהנים יתケנו את שמי בכח ברכבות, **כִּתְרֵין דִימִינָא לִימִינָא, וּכִתְרֵין דְשָׁמָאלָא לְשָׁמָאלָא,** **כִּדְקָא חִזֵּי** כי אז הם יתケנו באמירת ברכת ה' את הקוו הימין הח"ז שיהיה לו שפע

אור הרשב"י

אחרים, אם טובים הם - חזקם ואמցם להברכה - בן הפוך כל חלומותיו עלי לטובה ומסיים בהדי כהני, דעתנו צבורא אמן. ואי לא - לימה הכוי אדריך במורים שכון בגבורה, אתה מצרעתה, וכחוקיה מחליו, ובמי יריחו על ידי אלישע, ובשם שהפכת קללה בלעם הרשע עליינו שלום.

הليمוד

הראוי לيمין, וכן הם יתקנו באמירת יאר ה' את קו השמאל בג"ה שיהיה לו שפע הרاوي לשמאלו ברاوي, וכן הוא בקו האמצעי דת"י שהוא בפסוק השלישי ישא ה'. **דָבָעִיא דָלָא יִטְעוֹן בְּהַזּוֹן, לְאַתְקָנָא כֵּלָא, בְּגִין דִּיתְבְּרָכָוּן עַלְאַיִן וַתְּתַאֲיִן** והכהנים צריכים להיזהר שהם לא יטעו בהם בכדי שיותקן כל הג' קוים ברاوي שעי"כ יתברכו העליונים והתחתונים.

כל כהן שמברך את עם ישראל מתברך ע"י הקב"ה

וְאֵלֶּי יַעֲבֹדוּן הַכְּבִי, מֵהַבְּתִיב. וְאֵלֶּי אַבְרָכָם. לְמַאֲן וְאֵם הכהנים יעשו כן מה נאמר בהם, זאנני אברכם' ולמי יברך הקב"ה. **לְאַיִגּוֹן פְּהַנִּי, דְּבַתִּיב,** (בראשית כז) **וּמְבָרְכִּיךְ בְּרוֹךְ. וּבְתִיב** (בראשית יט) **וְאַבְרָכָה מְבָרְכִּיךְ** אלא הוא יברך את אותם הכהנים המברכים את ישראל בסוד 'זMBERCIK BROOK', ובכ"ב עוד 'זABRACA MBERCAK' (קעג). **אַיִגּוֹן מְבָרְכִּין לְעַטָּא,** **וְאֵלֶּא אַבְרָךְ לְהֹן. וְלִפְיִיכְךְ בְּתִיב וְשָׁמוֹ, וְלֹא בְּתִיב יִאָמְרוֹ, אֹו יִזְכְּרוֹ** כי אלו המברכים את העם אני הקב"ה יברך אותם, ומשום כך כתוב 'ושמו' שפירשו שיתקנו אתשמי ברاوي ולא כתוב יאמרו או יזכירו.

• • • א/or הרשב"י • • •

(קעג) כדאיתא בסוטה דף לח עמוד ב' ואמר ושאינו מברך אין מתברך, שנאמר: ואברכה רבי יהושע בן לוי: כל כהן שמברך מתברך, מברכך.

• • • הלימוד היומי • • •

כל כהן שהוא לא אוהב את העם או העם לא אוהבים אותו אז אסור לו לישא את כפיו ולברך את העם

תאנא, **כל כהן דלא רחמין לייה עמא, לא יפרום ידו**

ולמדנו שכחן שלא אוהבים אותו העם שלכך הם לא רוצים להתברך ממנו

או אסור לו לישא את כפיו. **יעובדא הוה בחד כהן דקם ופרים ידו, עד דלא אשלים, את עביד תלא דגראמי** והוא מעשה

בכהן אחד שלא אהבו אותו העם והוא קם ונשא את כפיו ובעוד שהוא לא בשלים את ברכת הכהנים הוא נעשה גל של עצמות. **מאי טעמא** ולמה הוא נגעש כן. **משום דלא בריך בחביבותא** אלא הוא משומש שהוא לא בירך את העם באהבה.

וקם אחר ופרים ידו ובריך, ואתתקזז מהו יומא ואז קם

אחריו כהן אחר ונשא את כפיו והוא בירך את העם ויע"כ נתקן אותו היום. **כל כהן דהוא לא רחמים לעמא, או עמא לא רחמין לייה, לא יפרום ידו לברכא לעמא** ומשום כך כל כהן שהוא לא אוהב את העם או

העם לא אוהבים אותו או אסור לו לישא את כפיו ולברך את העם, **דכתייב**, (משל

ככ) **טوب עין הוא יבורך אל תקרי יבורך, אלא יברך** שכחוב

בפסוק 'טוב עין הוא יבורך' ודרשו חז"ל [קען] אל תקרי יבורך בעצמו אלא יברך את האחרים.

אור הרשב"י

[קען] כראיתא בסוטה דף לה עמוד ב' ואמיר **לטוב עין**, שנאמר: טוב עין הוא יבורך כי נתן ריב"ל: אין נותנין כוס של ברכה לברך אלא מלחמו לדל, אל תקרי יבורך אלא יברך.

ה לימודי היומי

בלעם הסתכל על עם ישראל בעין רעה ורצה לסתום את העין הטובה **תָּאֵנָא**, אמר רבי יצחק, בא ויראה מה בתייב בההוא רישע דבלעם ולמדנו שאמר רבי יצחק בא וראה מה נאמר באותו הרשע בלעם, בשעת ראת מסר ליה לברכה לישראל, הוה משגח בעינה בישא, בגין דלא יתקיים ברכתה, והוה תלי מלוי בההוא עינה בישא שהנה בשעה שנמסר לו לברך את ישראל או הוא היה מסתכל בהם בעין רעה בכדי שלא יתקיים בהם הברכות ולמן הוא היה תולח את ברוכותיו באותה העין רעה, **דכתייב**, (במדבר כד) **נִאַם בְּלֻעַם בֶּןּוּ בְּעֹזָר**. **מַאי בֶּןּוּ בְּעֹזָר** שכתו בפסוק נאים בלעם בנו בעור' ומה הפירוש בנו בעור. **מַהְ הוּא דְּהֹזָה סָאַנִּי לְהֹזָה יְתִיר מְפַלְּבָנִי עַלְמָא** אלא פירושו שבלם בא משורש לבן הארמי [קעה] שהיה שונא את ישראל יותר מכל העולם מאחר שלבן היה אביו של בעור אבי בלעם (קרני אור וכדאיתא בזוהר וישלח). **וּנְאַם חֲגַבָּר**

א/or הרשב"י

דור, ואמר מי דור וממי בן ישע וגוי, ורצה דור להרנו, עין כי בא לתunken דבר הרע של בלעם, והוסיף פשע, וחור וחטא בדרבו, לקל אל דוד מלך ישראל, ואו זכר נבל וידע כי בתחלת נתגנגול באבן לתunken דבר הרע של בלעם, ועתה חור לקלוקול, ולכון וימת לבו בקרבו בזיכוי כי הוא היה לאבן בתחלת נזוכה, ולכון לא כתיב וכי, אלא והוא היה לאבן, והנה נבל היה אדם גדול, ואין תימא איך ידע זה. גם אפשר שהניד לו איש נביא או חכם. גם אפשר דמו לוחו חוו, ואע"ג דאייה לא חוו.

[קעה] ובדאייתא בשער הנגנולים – הקדמה כב ויל: וענין המתגנול בדורם, נתבאר בענין נבל הכרמלוי, שכתו בו וימת לבו בקרבו, והוא היה לאבן. סוד הענין יובן ממש"ל, כי לבן נתגנול בבלעם, ואח"כ בנבל הכרמלוי. והנה בלעם הרשע, היה לקראת נחשים, ואין כחו אלא בפיו לקלל בני אדם, ובשנרג בבלעם נתגנול באבן אחת, שהיא בחיי דומם, לכפר לחישתו בפיו בזCKER. ובשנתגנול אח"כ בנבל הכרמלוי, כי אז הייתה תחלת ביתאותו בעולם הזה להתקין, הנה בשאריעו אותו המעשה שחרף את

הليمוד